

[Landbrugsministeren]

licenser i omløb med gyldighed indtil udgangen af april og for eksport til alle tredjelande. På fuldt legal vis er en del af disse eksportlicenser blevet anvendt til leverancer fra EF til USSR i månederne januar-april, og i den forbindelse har Danmark på grund af sin nære beliggenhed leveret en uforholdsmæssig stor del, nemlig 84.000 t. Leverancerne er foretaget af udenlandske kornhandlere, som har købt kornet på det danske marked.

Til de østeuropæiske lande blev der efter den 10. januar 1980 indført særskilte licenser, således at eksporten til denne landegruppe er under særlig kontrol. DDR og Polen er traditionelle aftagere af dansk korn, og eksporten til disse lande har i det forløbne høstår været på niveau med 1977-78, men væsentlig mindre end 1978-79-eksporten. At eksporten har været stor til disse lande i de første måneder af 1980 er blot udtryk for en tidsmæssig koncentration og ikke en generelt større eksport i 1979-80. Der er således ikke grund til at tro, at der er foregået leverancer fra Danmark til USSR gennem disse lande.

For høståret 1980-81, som begynder den 1. august, har EF truffet beslutning om indtil videre at følge den hidtidige praksis.

Spm. nr. 1104

Til udenrigsministeren (23/7 80) af:

Bolvig (RV):

»Kan ministeren bekræfte dagbladet Børsens oplysning om, at den af F. L. Smidth for bl. a. danske u-landsmidler opførte cementfabrik i Hoang Thach i Nordvietnam er stærkt forsinket grundet sovjetisk chikane?«

Begrundelse

Ifølge dagbladet Børsen har sovjetiske eksperter organiseret dansk nøgleudstyr ved det danske cementfabriksbyggeri i Hoang Thach og dermed forsinket det dansk-støttede projekt betydeligt. Projektet vil bl. a. af den grund blive fordyret.

Besvarelse (30/7 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg kan afkræfte oplysningen om, at byggeforsinkelsen på cementfabrikken i Hoang Thach i Vietnam skyldes russisk chikane. Den avisartikel, der ligger til grund for hr.

Bolvigs spørgsmål, indeholder et par væsentlige misforståelser. Det omhandlede nøgleudstyr, nemlig en betonblandemaskine, er finansieret af Japan og ikke af Danmark. Maskinen er ikke fjernet af russerne, men af vietnameserne, som har ret til at disponere over den til andre formål. Det kunne vietnameserne gøre, fordi den er vietnamesisk ejendom, og fordi det er vietnameserne og ikke som anført i artiklen F. L. Smidth, der er bygherre på byggeriet. F. L. Smidth er tilsynsførende på byggeriet.

Flytningen af betonblandemaskinen skete allerede i december 1978. Udstyrets fjernelse har medført forsinkelser, men de eventuelt øgede udgifter skal altså ikke betales af danske skatteydere som antydnet i artiklen, men af vietnameserne. Den af vietnameserne truffede disposition er i øvrigt forståelig, idet et brobyggeri, som er nødvendigt for cementfabrikkens udnyttelse, alligevel ikke vil være færdig før efter færdiggørelsen af fabrikkens slutningen af 1981. Dette brobyggeri er ikke del af den danske bistand til Vietnam, ligesom F. L. Smidth heller ikke har noget med det at gøre.

Spm. nr. 1105

Til miljøministeren (24/7 80) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren med baggrund i folketingets debat og dagsordensvedtagelse i foråret vedrørende landsbysamfundenes fremtid fremsætte regeringens syn på FDBs lavprisetablering i Randers sammenhængende med et lån, stort 100 mill. kr., til FDB fra lønmodtagerfonden på vilkår, der synes at begunstige FDB på de lokale dagligvareforretningers bekostning?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker at forhindre gentagelser, der i realiteten betyder, at det offentlige subsidierer konkurrence med private købmandsforretninger og mindre brugsforeninger i omegnen med den virkning, at lokalsamfundene kommer i fare. Spørgeren finder det i øvrigt provokerende, at de offentlige penge så åbenlyst er blevet brugt til ovennævnte formål i strid med en dagsorden vedtaget af folketinget med regeringspartiets stemmer, og